

גל ל ישיבת

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ישיבת אומר'
וארגון 'ענפים'

03 הרב יגאל כהן
מיהו הגדול
באמת?

10 הרבנית מיטל דאודי
הישועה שלי
בדרך אלי

04 כך התחזקתי מהרב
תלוי בדאגות

06 רגע של סיפור
שיעור באמונה
לחיים

12 הרב דוד פרויף
אל תהיה גיבור

15 סיפורי צדיקים
הרב אברהם
ישעיהו קרליץ

08 הרב יצחק פנגר
המסר שמאחורי
המקרה

15 נפלאות הבריאה
האריות

פרשת ויקרא

אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

עלון מספר
443

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
18:44	18:45	18:43	18:45	כניסת שבת
19:36	19:37	19:35	19:37	יציאת שבת
20:22	20:23	20:21	20:24	ר"ת

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:25

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות
יביע אומר
וארגון ענפים

מיהו הגדול באמת?

ענוותו של משה רבנו

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד
לֵאמֹר" (א, א)

מי שקורא בספר התורה או בחומש יראה שהאות אל"ף בתיבת "ויקרא" כתובה קטנה יותר משאר אותיות. למה כתוב א' קטנה? אומרים חז"ל (פירוש הרא"ש על התורה), הרי התורה הקדושה נכתבה על ידי שהקדוש ברוך הוא הקריא למשה רבנו עליו השלום את פסוקי התורה, ומשה היה כותבה. וכן היה בכל פסוקי התורה. ואז, כשהגיע משה רבנו לתחילת חומש ויקרא, אמר לו הקדוש ברוך הוא לכתוב פסוק זה: "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר", דהיינו שהקדוש ברוך הוא בכבודו קורא למשה. אבל משה רבנו, עם הענווה הגדולה שהיתה בו, היה מקטין את עצמו בכל דבר, כמו שנאמר (במדבר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֲנִי מְאֹד מְכַל הָאֲדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", ולא היה מסגול לכתוב כן... מילא "וידבר ה' אל משה" בסדר, אבל "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה" שה' יתברך אומר לו: "בוא אלי, בוא אלי", זה כבר משה רבנו לא היה יכול. אמר לפניו: ריבונו של עולם, מפני מה כתבת אותי בתחלת ספר תורת כהנים? אמר לו הקדוש

ברוך הוא: מה אעשה, אם אכתוב "ויקרא אלהים אל משה", שהוא לשון מקרה, הרי לשון מגונה הוא, שכן כתבתי אצל בלעם (במדבר כג, ד): "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעַם". אמר לפניו משה: בבקשה ממך, תעשה דבר שיכירו וידעו הדורות שקשה עלי הקריאה הזאת. אמר לו הקדוש ברוך הוא: את האות אל"ף תכתוב קטנה, כאילו כתוב "ויקרא", שהקטנת עצמך.

מעט דיו

אבל ידוע, שהדיו של משה רבנו שבו כתב את התורה, ניתן לו במידה מדויקת, שכן הקדוש ברוך הוא ידע בדיוק כמה טיפות

דיו צריך היה משה כדי לכתוב את כל התורה כולה. וכעת שכתב משה את האות אל"ף קטנה יותר נותר מעט דיו בקולמוס. מה נעשה עם הדיו שנשאר? אומרים רבותינו (ע' מדרש תנחומא סוף פרשת כי תשא), שלאחר שמשה רבנו כתב את התורה נשתייר בקולמוסו מעט דיו, לקח אותו הקדוש ברוך הוא והעביר אותו על ראשו של משה רבנו, ואז קרן עור פניו של משה רבנו. אפשר לפרש, שמאותו מעט הדיו שנשאר מהאות אל"ף של "ויקרא", שהקטין משה את עצמו, ממנו זכה משה לקרן אור, עד כדי כך שמשה לא יכול היה ללכת בגילוי פנים (עיין כיוצא בזה בפירוש אור החיים ובספר נחל קדומים סוף פרשת כי תשא). מאז מעמד

הר סיני משה רבנו הלך בהסתר פנים, הוא היה מכסה את פניו, שהעור שלו קרן בצורה כל כך גבוהה - שאף אחד לא יכול היה לדבר איתו.

כל הבורח מן הגדולה

ועל יסוד גדול וחשוב זה מלמדנו הזהר הקדוש (פרשת שלח, דף קסח ע"א): "מאן דאיהו זעיר - איהו רב, ומאן דאיהו רב - איהו זעיר". כלומר, מי שנחשב כקטן בעולם הזה, ואינו מפורסם מחמת צניעותו וענוותנותו, בעולמות העליונים הוא נחשב לאדם גדול. אבל מי שגדול בעולם הזה מחמת שררתו וכבודו, בעולמות העליונים נחשב לקטן. ואמרו (עירובין יג:) כל הבורח מן הגדולה - גדולה מחזרת אחריו. כך מעלה זו של משה רבנו, שהיה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, היא שהביאה אותו

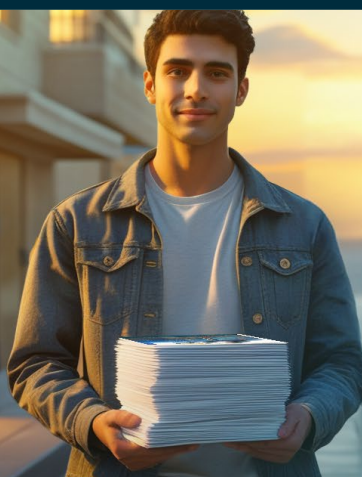
מה עשה לו הקדוש ברוך הוא?
הרים אותו למעלה, כי ה' יתברך
מגביה שפלים עד מרום

לזכות הגדולה שניתנה התורה על ידו, והוא רבן של ישראל עד סוף כל הדורות. למדים אנו מזה דבר מאוד חשוב לחיים שלנו. אנחנו לפעמים מנסים לומר לסביבה שלנו - תראו אותי, תראו אותי... מלמדים אותנו רבותינו: אתה תשפיל את עצמך - הקדוש ברוך הוא יגביה אותך. משה רבנו השפיל את עצמו, הנמיך את עצמו, לא עשה רעש וצלצולים, אלא כל הזמן הרגיש את עצמו כמה שיותר למטה, מה עשה לו הקדוש ברוך הוא? הרים אותו למעלה, כי ה' יתברך מגביה שפלים עד מרום. שבת שלום ומבורך

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!

03-8000-770

רוצה לראות ברכה בחיים?

זכה את הרבים

עלון "יגל לבי" מלא בתכנים
מחזקים ומשמחים,
מכניס אור לבית ומחמם את שולחן השבת

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

סוד הכרובים בחינוך ילדינו

בתורה מופיעים הכרובים בשני הקשרים מנוגדים לחלוטין. מצד אחד, בקודש הקדשים - במקום הקדוש ביותר, עליהם שורה השכינה: "ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים". מצד שני, כשומרים על גן עדן אחרי גירוש האדם, מפרש רש"י "מלאכי חבלה".

איך ייתכן שאותם כרובים מסמלים גם את שיא הקדושה וגם את היפוכה?

חז"ל מגלים לנו סוד מופלא. אומר ר' אבהו: "כרוב" מלשון "רביא" - תינוק בארמית. הכרובים פניהם כפני תינוק!

המסר עמוק ומטלטל: כל תינוק הוא עולם של פוטנציאל. כאשר בורא עולם מפקיד בידיו ילד, בידיו לעצב את עתידו.

בחינוך נכון וראוי, אותו תינוק יכול להגיע למעלה עליונה, להיות כ"כרוב" שבקודש הקדשים, ראוי שתשרה עליו שכינה. אך בחינוך קלוקל, חלילה, אותו תינוק עלול לסטות מהדרך ולהגיע למצב של ח"ו "מלאך חבלה"

כל תינוק הוא עולם של פוטנציאל.
כאשר בורא עולם מפקיד בידיו
ילד, בידיו לעצב את עתידו.

החפץ חיים המשיל זאת לאב שבנו אילם, המוכן לשלם כל הון שבעולם כדי שבנו יוכל לדבר. כך גם מי שלא לימד את בנו תורה - בעולם הבא יהיה הבן כאילם, ללא יכולת להשתתף בלימוד בישיבה של מעלה.

הנביא מקונן: "בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש?" ומשיב: "מעשי ידי יוצר" - האחריות על ההורים!

כל ילד הוא אוצר יקר שהופקד בידיו. האם נזכה לראותו מתעלה לקדושה, או חלילה להיפך? התשובה תלויה בנו, במאמצינו, ובחינוך שנעניק לו.

התחזקתי מכר

תלוי בדאגות

שלום רב לרב יגאל כהן, שמי שמואל צדוק

אני הייתי תמיד דתי ששומר שבת ומתפלל, אבל לא היו לי את האמונה והבטחון בבורא יתברך, הייתי חי את כל התאוות. הייתי בצבא והייתי סומך ומפחד מהמפקדים שלי והייתי תלוי בהם. חייתי בלי אמונה ובטחון בהשם יתברך. זכיתי להכיר את הרב לפני שלוש שנים והוא פתר לי את הכל ע"י האמונה והבטחון.

וגם עם כל הדאגות שהיו לי. הרב לימד אותי לסמוך רק על השם יתברך, ובכל מקום שאני נמצא לראות את הטוב ביותר של השם יתברך. אפילו ביום שעברתי טסט 8, שמעתי במשך שעותיים שיעור של אמונה ובטחון של הרב. וכך כל יום ויום אני שומע את הרב שלא לפחד לחלום בגדול ולגדול.

תודה להשם
יתברך על הרב
שהוא שליח
יקר. ועכשיו
אני בישיבה
בירושלים ולומד
תורה ב"ה.

אחרי 16 שנה

שלום אשמח לפרסם את הסיפור שלי בשביל לזכות בזיכוי הרבים! יש לי 2 אחים גדולים מעליי ואני הכי קטנה. ההורים שלי ניסו להביא עוד ילד אבל זה לא הצליח. עברו השנים.. וכבר הייתי בת 15 והחלטתי לעשות את הסגולה של סוף חנוכה עם הפתק בתוך החנוכייה. והלכתי להתפלל בכותל בדמעות לה' כל יום! וב"ה גם לאט לאט התחזקתי מסרטונים ביוטיוב גם של הרב יגאל...

ב"ה שנה אחרי אמא שלי כבר החזיקה תינוקת בידיים בלידה טבעית!!! אחרי כ-16 שנה. תודה לקב"ה על הנס העל טבעי שקרה! למרות שהרופאים אמרו שכבר אין סיכוי. הכל קרה מעל הטבע!!!
"אלוקים לא משיב ריקם דמעותיה של בת מלך שבוקעות את כל הרקיעים!"

יישר כח

שמירת הלשון הרב נריה ברבי מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך" כל ישראל ערבים זה לזה (שבועות ל"ט ע"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי מיוחד, שאינו מדבר על לשון הרע על אף אחד, האם מותר לספר לחברו דברי גנות על פלוני שירד מהדרך, כדי שיתפלל עליו בלב שלם ולא רק בערך, שישוב מהרה לדרך הישרה, וימצא את הדרך חזרה, ולהתחנן בעבורו שיחזור למוטב, שלא ישאר כמות שהוא עכשיו.

כותב הרב נסים קרליץ בספרו 'חוט שני' (שמירת הלשון פרק ו' סעיף ז'), שבאופן כזה מותר לדבר גנות על השני, שכיון שרוצה בטובתו, ואינו מתכוין לגנותו, שמכוין בדבריו לתועלת, כדי שהחבר יסגור ליצר הרע את הדלת, בכדי שיתפלל עליו חבירו, דבר גנאי באופן זה מותר לאומרו. אך צריך להזהר לספר בצמצום, רק את מה שנצרך לתועלת, בלי להרחיב במאום. נתפלל על הצלחת עם ישראל מכל הלב, כי את זה אבא שבשמים מאוד אוהב. ולסיום נמשיך לחזק את העין הטובה בינינו, וכך נעריך ונכבד תמיד את חברינו.

סנגוריא עצומה

בכל ליל הסדר נוהגים עמך בית ישראל לשיר את הפיוט 'אחד מי יודע', שלכל העדות עמוק בלב הוא נוגע. שואל האדמו"ר מספינקא: מהו מהות השיר, ומהו המסר שהוא מעביר?

ותשובתו בדברים מאירים, שהלילה הזה הוא ליל שימורים, דברי סנגוריא על ישראל אנו מזכירים. חמשה חומשי תורה, שהיא לנו אורה, שלשה עשר מדיא - מדות הרחמים, שבזכותם אנחנו קיימים, ארבע אמהות, שעל עם ישראל מתפללות, וכן על זה הדרך, סנגוריא עצומה על ישראל ולא רק בערך.

ושואל האדמו"ר הצדיק והקדוש, שאלה שהיתה צריכה לעלות לנו בראש, איזו סנגוריא יש במה שאומר הפייטן בשיר, את 'תשעה ירחי לידה' מזכיר.

ומתרחץ האדמו"ר הקדוש והטהור, תשובה מדהימה הרי היא כמגדלור, איך לחזק את העין הטובה על אחינו עם ישראל, לתשובה כזאת מי מלל ומי פלל. שגם אם רואים יהודי שנראה רחוק מאוד משמירת תורה ומצוות, תשעה חדשים בבטן אמו היה אז באורות, ולמד שם את כל מקצועות התורה, כולל את חלקי המשנה ברורה, וכמו שמובא במסכת נדה (דף ל' ע"ב), וכך היא המידה.

וזהו היא סנגוריא גדולה ועצומה על כל אחד ואחד מעם ישראל, ועל ידה נזכה בקרוב ממש לבית המקדש בנין אריאל.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" | *2381

אדם שנוהג להתענות ביום האזכרה של אביו או אימו, האם ראוי לעשות כן בחודש ניסן? ראוי לעשות כן מלבד בראש חודש או בשבעת ימי החג ובני אשכנז נוהגים להחמיר אף בתענית יחיד.

[אף שיש איסור לגזור תענית בחודש ניסן היינו דוקא בתענית ציבור אבל תענית יחיד מותר וכמבואר בב"י ב' תכט וכן פסק הכנה"ג או"ח סי' נט והפ"ח והמטה יהודה שם וכן הוא בחזו"ע פסח עמ' ה']

קוסות מזכוכית שכל השנה שותים בהן בירה קרה, האם מותר להשתמש בהן בפסח?

ישטוף אותן קודם חג הפסח ועל ידי כך מותר להשתמש בהן בימי חג הפסח. (ע"פ המבואר בש"ע סי' תנא סעיף כו)

האם צריך לבדוק חמץ במכונית? כן אבל לא יברך על בדיקה זו אלא יברך בבדיקת ביתו ועל סמך ברכה זו יבדוק המכונית.

(שו"ת יחיה דעת ח"א סי' ה' ובחזו"ע פסח עמ' נב וע"ע בספר הליכו"ש פ"ה ס"ה, ובספר תורת המועדים עובד פ"א ס"כ)

בליל בדיקת חמץ מה צריך לעשות קודם בדיקת חמץ או תפילת ערבית? צריך להתפלל ערבית קודם.

(מקור חיים סי' תלא סק"ב, וכן הוא בחתם סופר פסחים ד. וכ"כ בספר מאור ישראל פסחים ד. ובחזו"ע פסח עמ' מד]

האם נר של הבדלה כשר לבדיקת חמץ? אם הוא עשוי מכמה פתילות הקלועות זו בזו הרי הוא בגדר אבוקה ופסול לבדיקת חמץ, וצריך נר אחר, ואם אין לו נר אחר יכול להשתמש גם בפנס קטן.

(עיין בגמ' פסחים ח. ובשו"ע סי' תלב סעיף ב, ובחזו"ע פסח עמ' לח)

האם צריך לכבות את האור בזמן בדיקת חמץ? לא צריך.

(חזו"ע פסח עמ' מ והלאה, וכן מוכח ביוסף אומץ זופא סי' תשיג)

יועצי המשיח

ונשאלת השאלה אם ישי היה כה צדיק מדוע נגזר עליו למות רק בגלל חטא עץ הדעת, הרי הוא לא חטא מעולם? התשובה לשאלה זו נמצאת בספר 'נפש החיים' (שער א פרק ו הערה ד"ה וזה היה), תחילה הוא דן האם המוות הוא עונש לאנושות על שחטאו בעץ הדעת או תהליך בירור ותיקון? ולשם הבנת הדברים יש להקדים תחילה הקדמה קצרה, כשבורא עולם ציווה את אדם הראשון לא לאכול מעץ הדעת, הסיבה לכך היתה כי עץ הדעת היה בכוחו לחבר את הטוב והרע, ואם יתחברו יחדיו

יהיה צורך בתהליך מחודש של בירור על מנת להפריד את הטוב מן הרע, תהליך זה מכונה בשם 'מוות', ולכן אמר הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון (בראשית ב, יז) "כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת", כי המוות אינו עונש אלא נועד להפריד ולברר את הטוב מן הרע, ואכן מיד כשאכל אדם הראשון מעץ הדעת חלה עליו גזירת מיתה על מנת לאפשר לו להגיע לתיקונו. על פי זה מבאר 'נפש החיים' שגם אם יש אדם שלא חטא מימיו כדוגמת ישי ושלושת הצדיקים שלא חטאו מימיהם, בכל זאת עליהם למות בגלל החטא הראשוני שהתערב בהם הטוב והרע, ואין זה עונש אלא אדרבה בירור וטיהור על מנת שנשמתם תהיה זכה ללא סיגים, ומובא ב'זוהר הקדוש' (בשלח) שארבעת הצדיקים שנפטרו בעטיו של נחש, יזכו להיות היועצים של המשיח (עיין 'דבש לפי' מערכה ד אות ה).

הנחש, ישי נמנה על ארבעת הצדיקים שלא חטאו מימיהם ואלו הם, 'בנימין בן יעקב, עמרם אבי משה, ישי אבי דוד וכלאב בן דוד' ולומדת זאת הגמרא מכך שאחותו של דוד המלך נקראת (שמואל ב יז, כה) "אֲבִיגַיִל בַּת נָחֵשׁ" שואלת הגמרא, וכי בת נחש היא, והלא בת ישי היא? ומשיבה שישי

מכונה כך לשבח לומר שלא חטא מעולם וכל מיתתו היא 'בעטיו של נחש'.

רבי צדוק הכהן מלובלין (דברי חלומות אות יח ד"ה ליל) והגאון רבי יוסף זאב הלוי מבריסק (הגרי"ז על

התורה שמואל עמוד נב) מוסיפים לבאר, שמשום כך כששלח הקדוש ברוך הוא את שמואל הנביא לבית לחם, ציין את ביתו של ישי כבית הראוי למלכות ואמר לו (שמואל א טז, א) "וְלֹא־אֶשְׁלַחְךָ אֶל יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי", דהיינו שכל בני ביתו ראויים הם לכותרה של מלכות, וזאת מחמת צדקותו של ישי וחסידותו ('חומת אנך' שמואל א טז, א-ב) וכפי שכותב ה'תנא דבי אליהו' (רבה פרק כ) שיש דברים שבנים זוכים להם בזכות צדקותם של האבות, וגם כאן זכו בני ישי מחמת אביהם שהיה צדיק יסוד עולם, ולכן הפסוק מסיים (שם) "כִּי רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ", ולא נאמר 'בבני' ללמדנו שכל אחד מבניו של ישי היה ראוי למלכות, אומנם לבסוף בורא עולם מאס בבני ישי ובחר רק בדוד. נמצא שבדוד המלך היתה מעלה כפולה, הן מצד היותו ראוי למלכות והן מצד היותו בנו של ישי.

המלך דוד הרב אליהו עמר שורשי המלכות

שורשי של דוד המלך

דוד המלך היה בנו של ישי מבית לחם. על מנת לדעת מי הוא ישי, עלינו לשוב מעט אחרנית לשורשי משפחתו של דוד המלך. משפחת דוד היתה נטועה בעיר בית לחם מדורות עברו, ישי אביו של דוד המלך היה נכדו של בועז משבט יהודה שהיה מנהיג ושופט של עם ישראל בתקופה שלפני שמשון הגיבור. הגמרא מספרת (בבא בתרא צא ע"א) שלבועז היו ששים ילדים ואת כולם זכה לחתן ואף ערך לכבודם מאה עשרים משתאות, אך כולם מתו בחייו, ולבסוף אף נפטרה אשתו. פטירתה היתה במוצאי חג הפסח, ותושבי בית לחם יצאו ללוותה ולחלוק לה כבוד אחרון, באותה העת הגיעה לבית לחם נעמי אשת אלימלך יחד עם כלתה רות משדי מואב, לאחר פטירת בעלה (שהיה דודו של בועז) ושני בניה מחלון וכליון, לימים נשא בועז את רות לאשה אך נפטר באותו הלילה, בהשאירו את רות מעוברת, ובמלאות ימי הריגה ילדה רות בן שנקרא בשם 'עובד' הוא אביו של ישי.

אֲבִיגַיִל בַּת נָחֵשׁ

הגמרא מגלה לנו (שבת נה ע"ב) שישי היה צדיק גמור ונפטר 'בעטיו של נחש' דהיינו רק מחמת חטא עץ הדעת שאירע בגלל פיתויו של

ארבעת
הצדיקים
שנפטרו
בעטיו של
נחש, יזכו
להיות
היועצים
של המשיח

לרכישת סדרת הספרים
"המלך דוד"

כנסו לאתר: "אופקים בוקס"

אמונה.
מוטיבציה.
זוגיות.

עם הרב יגאל כהן!

אל תפספסו

<<<<<

שיעורים מחזקים בשידור חי

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

מדרשת פסגות / גלים 37, פתח תקווה

גברים בלבד

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

מדרשת ענפים / רחבעם זאבי 2

פתח תקווה / לנשים וגברים בהפרדה

כאן. ממתנים בחשש, שוב דפיקות הלב המואצות, ושוב המחשבות. המחשבות שלא נותנות מנוח. מתי ואיך ואם זה יקרה. ואולי זה הפעם. ואולי אף פעם לא. מי יודע? ומי יכול להבטיח? הסידור כבר סחוט מדמעות. הלב מרגיש שלא יוכל להישבר שוב פעם.

ואולי זו הפעם האחרונה.

אלוקים, אל תנסה אותנו שוב. עשה שהמתנה מורטת עצבים זו תהיה ההמתנה האחרונה. שנקבל את הבשורות הטובות הפעם הזו, כי לא בטוח שנצליח להחזיק מעמד שוב.

בבקשה אבא.

רעש בלב

את השנים הראשונות לנישואיהם היא לא תשכח לעולם. ההתרגשות באוויר, השיחות אל תוך הלילה והריח הטוב שכבש כל פינה בבית. החיים היו נראים אז אופטימיים וורודים, והעתיד היה מבטיח.

היא זוכרת איך בשבע ברכות כל הדודים צחקו ואמרו להם שינצלו כל דקת שינה לפני שיגיע השלב הבא בחיים. הילדים.

והם ניצלו. או כמעט ניצלו. כבר שנים שהלילות שלהם שקטים ודוממים. ללא קול בכי, ללא הפרעה. היא חושבת שהם ניצלו דיי והותר ושהחלט הגיע הזמן לשלב הבא.

נמאס לה מהמבטים המרחמים של כל מי שפוגש אותה. כבר מזמן שהפסיקה להיפגש עם חברות מאז שהשיחות איתן סובבות סביב טיטולים, סוגי עגלות ומטרנות. האחיות והגיסות מנסות לא להסתיר, וכן לשותף אותה במה שקורה עם הילדים שלהם וזה באמת הרבה יותר קל ונוח לה. ועדיין לא ממש מעניינת אותה מסיבת הפורים של האחינית הבכורה, מתוקה ככל שתהיה, וגם לא האחין החדש שמעלה חום אחת לשבוע ואמא שלו כבר ממש מיואשת. היא הייתה מתחלפת איתה בשמחה.

בדיוק אתמול פגשה אותה אחת השכנות בחדר המדרגות והחליטה לנסות לעזור לה בדרך מעניינת, כשסיפרה לה בקול מתרגש ש"חייכתי לפגוש אותך כדי לספר לך, אחיינית שלי גם חכתה כמה שנים לילדים ולאחרונה היא שמעה על סגולה שמאד עוזרת, את חייבת לנסות גם ובטוח תגיע לכם הישועה!" נו נו, כל אחד חושב שהוא הסגן של אלוקים ויודע חשבונות שמיים בע"פ. כבר מזמן שאיננה מעוניינת בעצות מאף אחד. תודה ויום טוב.

שיעור באמונה לחיים

בין כאב לתקווה, בין המתנה לאמונה
לתפילה יש כוח לחולל ניסים

חדר ההמתנה המרווח והמזמין חיכה להם באותו המקום בדיוק. שום דבר לא השתנה, התמונות על הקירות אותן תמונות, העיתונים הפזורים על כורסאות ההמתנה גם הם לא התחלפו כבר תקופה ארוכה,

הם מכירים כל משבצת וכל מרצפת בחדר כאילו היה זה ביתם.

כבר מזמן שהפסיקו לספור את כמות הפעמים שהמתינו כאן, סופרים את השניות, מביטים בקירות החדר הדוממים כאילו מהם תגיע התשובה.

והנה הם שוב

משולחן רבנו

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

לכבוד מורנו ורבנו ועטרת ראשנו שליט"א.

קודם כל אפתח בתודה רבה לכבוד הרב שליט"א, על כל השיעורים והחזיונים הנפלאים, שהם ממש בבחינת מים קרים על נפש עייפה, ברצוני לשאול שאלה לגבי ברכת האילנות, אני גר בדירת קרקע ויש לנו חצר ובה אילנות סרק רבים שאינם מוציאים פירות, ועץ לימון אחד, והשאלה האם ניתן לברך עליהם ברכת האילנות.

בתודה מראש יצחק אברהמי.

לכבוד הר"ר יצחק אברהמי הי"ו.

אודות שאלת כבודו בענין ברכת האילנות בחצר שיש בה אילנות סרק ואילן מאכל אחד, הנני להשיב בקצרה.

השאלה מורכבת בעצם מב' שאלות, הראשונה היא האם ניתן לברך ברכת האילנות על אילנות סרק, והשנייה האם ניתן לברך ברכת האילנות על אילן אחד. (ואם כן אף אם אין מברכים ברכת האילנות על אילן סרק, ניתן לברך ברכת האילנות על עץ הלימון היחיד).

ועתה נענה על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, לגבי השאלה הראשונה האם ניתן לברך ברכת האילנות על אילני סרק, הנה בשו"ת הלכות קטנות (ח"ב סי' כח), כתב שאין לברך אלא על אילני מאכל, אבל אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך עליהם, וכן העלה להלכה בחזון עובדיה (ברכות עמ' תנח).

ולגבי החלק השני האם ניתן לברך על אילן אחד, הנה מקור הדין של ברכת האילנות הוא בגמרא ברכות (מג ע"ב וכן הוא בר"ה יא ע"א), ושם הלשון היא כך: האי מאן דנפק ביומי ניסן וחזי אילני דמלבלבי אומר ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנאות בהן בני אדם, (= כלומר היוצא בחודש ניסן ורואה אילנות מלבלבים מברך ברכת האילנות), ומלשון הגמרא 'וחזי אילני' משמע שצריך לברך לכל הפחות על שני אילנות, (שהרי הגמרא נקטה לשון רבים), וכן כתב לדייק בלשון הגמרא בספר פתח הדביר (ס' רכו סק"א), וכ"כ בשו"ת הלכות קטנות (ח"ב סי' כח), וכ"כ בחזון עובדיה (פסח עמ' יג-טו).

אולם בחזון עובדיה ברכות (עמ' תנח), חזר בו מן רבינו עובדיה זצ"ל והורה לברך אף על אילן אחד, ואף שלשון הגמרא הוא רבים, זה לא דוקא, וכמו שמצאנו כמה פעמים בש"ס וכן בשלחן ערוך שהלשון היא לשון רבים, ואין הכונה דווקא רבים, וכן עיקר להלכה.

ולכן מסקנת ההלכה במקרה הנזכר היא: לכתחילה עדיף לברך במקום אחר בו יש שני אילנות מאכל, אולם אם אין אפשרות אחרת, ניתן לברך ברכת האילנות אף על עץ הלימון היחיד.

כה. מקום כזה שאין אדם שלא נדהם כשהוא מגיע אליו. יופי לא רגיל שגורם לכולם לומר בקול רם "מה רבו מעשייך השם!"

והם הגיעו לשם. והנוף היה עוצר נשימה. הם גמעו כל פרט בתמונה המושלמת שניבטה אליהם בעיניים פערורות. ופתאום, בלי מילים, במבט אחד מחזק, הם הסתובבו כל אחד לצד אחר והדמעות החלו לזלוג כאילו בהתאמה. והלב, הלב שנפתח אחרי שבוע של מנוחה, אחרי מראות שהם לא ראו בחייהם, נשפך שם בלי מעצורים. הם התפללו כל אחד במילותיו הוא, בלי סידור, בלי

סדר. שפכו את ליבם במשך שעה ארוכה, מבלי לשים לב לאנשים נוספים שהגיעו לחזות בפלא הזה. והתפילה שיצאה מליבם הייתה כל כך עמוקה, כל כך מיוסרת, כזו שקורעת רקיעים.

ציפייה אינסופית

אחרי המתנה ארוכה הגיע תורם. בברכיים רועדות ודפיקות לב מואצות הם נכנסו. עקב בצד אגודל, אגודל בצד עקב. בפעמים הקודמות שהיו פה התבשרו בבשרות קשות. מאכזבות. כאלו ששוברות את הלב ומרחיקות את התקווה שאי פעם התשובה כאן תהיה חיובית. הפעם ההרגשה שלהם הייתה קצת שונה, יש מי ששמע את תפילתם והאמונה בערה בתוכם. משהו חייב להשתנות.

החיוך הרחב על פניו של הרופא אמר להם הכל. לא היה צריך להוסיף מעבר

לכך כלום. הם

כבר הבינו.

את השיעור

באמונה שהם

השכילו ללמוד הם

יעבירו לילדיהם, והלוואי

ויצליחו ללמד אותם

כבר מגיל קטן,

מהי כוחה של

תפילה מעומק

הלב.

ברחה

בשבוע שעבר הוא הרגיש שכלו כל הקיצין

כשראה את אשתו הולכת ומסתגרת בתוך עצמה מיום ליום. כמה שניסה לעודד, לנחם, להבטיח שבסוף הכל יסתדר, הוא ראה אותה נובלת בעצב אינסופי והייאוש על פניה הלך ונהיה מוחשי יותר ויותר. הוא החליט שהם חייבים להתאוויר קצת, להשתחרר. לצאת מהשיגרה השוחקת והמייסרת איתה הם מתמודדים יום יום. הוא חיפש יעד פסטורלי עם נופים מדהימים,

כאלה שישכיחו מהם ולו לזמן מה

את הצרות. אולי אם במשך כמה ימים

אשתו לא תפגוש בכל האנשים סביבה שגורמים לה להיזכר בצער שלהם, אפילו אם לא בכוונה, אולי אם היא תתן למחשבות הקודרות ולייאוש לזוז מעט הצידה כשתיחשף למקומות וטבע יפהפיים, אולי אז היא תתמלא ברוגע נפשי ודברים יתחילו להשתנות.

ואכן, בהפתעה מוחלטת הוא סגר טיסה ומלון. שבוע שלם בהרי האלפים וודאי יגרום לצבע הורדרד לחזור ללחייה.

וכך היה. הם התעוררו כל בוקר לנוף עוצר נשימה. הרים מושלגים מדהימים ביופיים נבטו אליהם מהחלון הרחב. מזג האוויר היה מושלם ואיפשר להם לטייל בכל מקום ולעשות כל אטרקציה אפשרית. הוא לא ויתר על אף אמצעי כדי לגרום להם לשכוח מהצרות. הוא מילא את הימים באטרקציות שונות מבוקר עד ערב, טיולים מאורגנים ומדריכים שהסבירו להם על כל פינה בה דרכו. גם מסעדות כשרות היו באיזור והם אכלו מידי ערב ארוחה טובה שהייתה סיום מפנק לעוד יום מושלם. השיחות ביניהם נהיו שמחות פתאום, צוהלות, הוא לא זכר את אשתו מחייכת כל כך הרבה במשך כמה שעות רצופות. ובשקט בשקט הוא טפח לעצמו על השכם על הרעיון המוצלח הזה. תודה ה' על היכולת, וכן, גם על הנסיון שאתה מעביר אותנו שמוציא מאיתנו יכולות שלא הכרנו עד כה.

ביום האחרון לטיול אמר להם המדריך שהיום זו תהיה הנקודה הכי מדהימה שהם ראו עד

דרך הרב מאיר כהן
חדשה

גם אתה יכול

מסופר על מנשה מלך ישראל שהגיע למצב רוחני נמוך מאוד עד כדי כך שדרדר את עם ישראל למלחמה ביהדות. הוא הכניס את העבודה זרה הנקראת "הבעל" כדת הרשמית בישראל. לאחר מכן היתה מלחמה, ומנשה נתפס בידי האויב. תוך כדי שהכובשים שורפים אותו הוא מתפלל לכל סוגי העבודות הזרות שיש בעולם. לאחר שלא נענה הרים עיניים כלפי מעלה ואמר: "אם אתה קיים- תוכיח לי ותציל אותי, ואם לא- אזי אין הבדל..." מלאכי מרום סתמו חלונות רקיע, כדי שתפילתו לא תישמע בשמים. וה' יתברך חתר חתירה מתחת כסא הכבוד, קיבל את תפילתו והציל אותו ... בשביל להוכיח לכל באי עולם, שלא יהיה מישהו במהלך קיום האנושות שיחשוב שאולי, בגלל רשעותו, כבר אין לו דרך חדשה. כי האמת היא שלכולם יש דרך חדשה!

מסלול מחדש

אומר רבי נח הרץ שליט"א שאפשר ללמוד מוסר השכל ממכשיר ה"ג" פ"א אס" אם האדם בחר לעצמו יעד מסויים והמכשיר אומר לפנות ימינה ובטעות פנה שמאלה, מיד מודיע המכשיר "מחשב מסלול מחדש" מכאן יש ללמוד: "אם חלילה טעינו בדרך והלכנו בדרך לא טובה צריכים אנו לחשב מסלול מחדש ולהתחיל דרך חדשה!"

יש תרופה

רבותינו ז"ל אומרים (תנחומא פרשת נח סימן ח') "אין מכה בעולם שאין לה רפואה" וכל אדם חייב להאמין, שהוא מסוגל להתחיל דרך חדשה. כי זה עיקר גדול, לדעת שיש תרופה לכל המחלות. והיא התשובה, שה' יתברך תמיד מקבל כל יהודי.

יש תשובה

אומרים רבותינו ז"ל (במדבר רבה כ', ג') שבלעם הרשע היה ערום (ערמומי), וידע שאין עומד בפני הפורענות אלא תשובה. שכל החוטא ואומר חטאתי אין רשות למלאך ליגע בו. בלעם הרשע שהכשיל את עם ישראל בעבירות קשות של ניאוף, אף על פי כן ידע הרשע הזה את כח התשובה, ואנחנו לפעמים על ידי עצת היצר הרע שוכחים שיש תשובה...

יש תקנה

כתב רבינו הגר"א זיע"א: "ואם אמור יאמר האדם, מה תקנה יש לי אם הייתי רשע עד הנה, מה אעשה עם העבירות שעשיתי ואין לי תקנה? לכן אמר הכתוב (דברים יא', כו') "ראה אנכי נותן לפניכם היום..." שהבעל תשובה הוא כקטן שנולד, רק שיעשה אחר כך תשובה וילך בדרך הטוב מכאן ולהבא". (קול אליהו פרשת ראה)

אומנות האהבה
הרב רפאל אחיון
רב קהילת 'משכנות התורה', מרצה ומטפל

לפתוח את הדלתות הלא נעולות

בכל מסע לקראת מטרה משמעותית בחיים, שתי שאלות מכריעות עומדות בפנינו:
1. מה הדרך הטובה והיעילה ביותר להגיע ליעד?
2. מה באמת מעכב אותנו מלהגיע לשם?

היום אני רוצה לדבר על שלושה מחסומים פנימיים שחוסמים את הדרך לזוגיות יציבה ומאושרת. אבל לפני שנצלול פנימה, הרשו לי לשתף סיפור שממחיש את הנקודה בצורה מושלמת.

הסיפור של הודיני

הודיני, הקוסם האגדי שהצליח להשתחרר מכל כבל ומנעול תוך שניות, החליט יום אחד לקחת את האתגר הגדול ביותר של חייו: להימלט מאחד מבתי הכלא המאובטחים ביותר בתקופתו - תוך שעה אחת בלבד! העיתונים הכריזו על האירוע, וקהל ענק התאסף מחוץ לכלא. השומרים כבלו את הודיני והשליכו אותו לתא. הקהל המתין בדריכות לראות את הבריחה המופלאה.

בתוך התא, הודיני שלף חוט ברזל דק שהחביא והחל לחטט במנעול הדלת. עשר דקות... חצי שעה... חמישים דקות... והקהל בחוץ כבר החל ללחוש על כישלונו של המאסטר הגדול. שעה חלפה, ואז עוד שעה, והודיני התקשה יותר ויותר. הזיעה נטפה ממצחו, התסכול גבר, והייאוש החל להשתלט.

ואז, בתנועה של ייאוש מוחלט, הוא נשען על דלת התא - והיא נפתחה לרווחה. מתברר שהדלת מעולם לא הייתה נעולה!

הסיפור הזה מהדהד בחיינו בצורה מדהימה. כמה פעמים אנחנו מתאמצים לפצח "מנעולים" בדרך לזוגיות, כשלמעשה הדלת פתוחה לרווחה? אנחנו כל כך עסוקים במאבק, בחיפוש ובתסכול, שאנחנו שוכחים לבדוק האם המכשול שאנחנו נאבקים בו בכלל קיים.

שלושה "מנעולים" דמיוניים בדרך לזוגיות

1. "משהו לא בסדר איתי". התחושה הזאת מתגנבת אלינו דרך שאלות תמימות מהסביבה: "מה חדש אצלך?", "פגשת מישהו?", "את באפליקציות היכרויות?". אלה לא סתם שאלות - הן ממסגרות אותנו כ"חסרים", כאילו משהו פגום בנו.

פגשתי את דנה, אישה מבריקה ומקסימה בת 32, שסיפרה לי איך בכל ארוחת שישי אצל ההורים היא מרגישה כמו "הפרויקט המשפחתי הלא גמור". "הם שואלים מתוך דאגה", היא אמרה, "אבל כל שאלה כזאת גורמת לי להרגיש שאני נכשלת במשהו".

2. "אני בלתי/בררן/מדי". כמה פעמים אמרו לך "אתה סתם בלתי/בררן" או "את לא תמצאי אף פעם מישהו אם תחפשי את המושלם"? ההפתעה הגדולה היא שהבעיה היא בדיוק הפוכה - אתם לא בלתי/בררנים מספיק בדברים הנכונים.

יוסי, חבר קרוב, סיפר לי איך הוא "נתקע" בקריטריונים שטחיים: גובה, מראה, קריירה. אבל כשעזרתי לו להגדיר בדיוק מה חשוב לו בבניית משפחה ובשותפות אמינית בתוך חיי הנישואין, פתאום הוא הפסיק להתעכב על דברים שפחות משמעותיים.

3. "אני לא מרגיש/ה את הקליק". אנחנו מחפשים את אותו זיקוק פנימי, את התחושה שהקרע נשמט מתחת לרגליים. אבל האם החיבור הראשוני הזה באמת מנבא זוגיות מוצלחת?

לפעמים "הקליק" המיידי הוא בדיוק כמו זיקוקים - מרהיב אבל נעלם מהר. ואילו קשרים שמתפתחים לאט, כמו גחלים שמתלקחות בעדינות, יוצרים חום שנשאר לאורך זמן.

זכרו את הודיני, שהתאמץ לפרוץ דלת שמעולם לא הייתה נעולה. לפעמים גם אנחנו נאבקים עם "מנעולים" שקיימים רק בדמיונו. אולי הצעד הראשון להתקדמות אמיתית הוא פשוט לבדוק - אולי הדלת לזוגיות כבר פתוחה, ואנחנו רק צריכים לדחוף אותה קלות?

הזמינו עכשיו >>
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

בוקר. קפה. חיזוק יומי

5 דקות של השראה עם חוברת "הלימוד היומי" מאת הרב יגאל כהן, לגברים ולנשים.

קצר וחזק
מתנה לחיים מאושרים
שפה קלה ופשוטה

בחור קמצן נכנס לחנות פרחים ורואה שלט "דבר אליה בפרחים". הוא מבקש מהמוכר ורד אחד... "רק אחד?" שואל המוכר. "כן", עונה הבחור, "אני לא כזה פטפטן..."

דעו שהחיים מדברים אלינו.

ספר ויקרא פותח בפסוק "ויקרא אל משה וידבר השם אליו", ועל פי חוקי הדקדוק היה צריך להיות כתוב: "ויקרא השם אל משה וידבר אליו", כדי להסביר לנו מי הקורא. מדוע שינה הפסוק ושם את תיבת השם רק לקראת סוף הפסוק? מבאר ה"בית אברהם" מסלונים זצ"ל, כי המילה "ויקרא" מופיעה עם אלף קטנה, מלשון ויקר - מקרה - כלומר ויקר אל משה - שבכל מה שקרה למשה, הוא הבין שזה - "וידבר השם אליו". כלומר כל דבר שקורה לו, כל מה שמישהו עושה לו, הוא הבין שזה מסר, שיעור מהשם.

אבא אחד היה נוהג להפחיד את ילדיו כשהם לא התנהגו כראוי, והיה אומר להם "תזהרו, אני אקרא לזאב..." וכל הילדים השתתקו מיד. כך שנים הוא רץ על הרעיון הזה, עד שהילדים גדלו, ואז אמרו לו "אבא, מה אתה מפחיד אותנו שנים עם הזאב? תביא אותו פעם אחת, אנחנו כל הילדים נטפל בו..." האב שמע זאת, יצא מהבית, נכנס לחנות תחפושות וקנה תחפושת זאב קומפלט. כעבר מספר דקות דפק בלת. אחד הילדים פתח את הדלת, והאב זינק עליו, נתן לו כמה מכות קטנות ואמר להם: "אתם תשמעו בקול אבא שלכם פעם הבאה?" כל הילדים ענו "כן" ברעדה, והזאב יצא.

כעבור כמה דקות האב חזר עם בגדיו הרגילים. כל הילדים רצו אליו: "אבא אתה צודק, הזאב היה פה, והרביץ לנו, אנחנו נתנהג כמו שצריך מעכשיו. רק אבא, יש לנו שאלה אחת לשאול אותך - איפה אתה היית כשהזאב הרביץ לנו? אם אתה היית אתנו, "בית ספר" היינו עושים לו..."

בחיים הכול תחפושות. כל ההיצוניות היא ניסיון, מתחת לכלול נמצא "אבא" - הקב"ה שמעביר אותנו שיעור. אל תיבהלו - כל אדם שתפגשו הוא מורה, וכל אירוע הוא שיעור. אדם מבוגר אמר לי פעם: "תשכח את מה שקרה, אבל אל תשכח את מה שלמדת מזה".

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

הקשר שלנו עם הילדים

האבא: זה לא עניין של כסף, אם לא צריכים לא קונים.

הבן: אבל אני צריך.

האבא: אין טעם להתנפח, אני לא רוצה סבה, אין אפשרות.

בואו ננתח יחד את הדברים לעומקם, מדוע הבן רוצה באמת פלאפון, האם לדעתכם בגלל שהוא צריך ליציאות לסופר מרקט וכדומה?

פשוט שלא, אז מה הסבה, התשובה גם אני לא יודע. אני משער בגלל שרוצה להרגיש 'גדול', יש לי פלאפון משלי, או עוד סבות לרב, אבל ודאי לא מה שהוא אמר, אם ככה מדוע האבא מתמקד בתשובה הלא נכונה, ובכך הוא מרחיק את הבן, ומונע קשר אמתי ואוהב.

שלא יובן לא נכון אני לא בעד לתת לילד/בחור כל מה שהוא רוצה, אני באפון אישי נגד פלאפון לבחורים, ואני מסביר זאת לבחורים בישיבה, אבל כל מקרה לגופו, אני דו מהפון המקצועי בלבד.

אז מה כן הדרך?

הדרך היא לשוחח אתו על הנושא, אבל לא בצורה קלילה, לומר לבן תשמע זה נושא חשוב מבחינתי, נדבר בזמן שנקבע, גם לא רחוק מדי.

ואז תצאו יחד תשוחחו על זה, לפני היציאה תשא עיניך למרום ותן צדקה שלא תכשל, אלא בכל זמן הדבור תחשב "זה הבן שלי שצריך תמיכה ועוצמה מאבא שלו, הוא זועק את זה בתוך לבו".

שאלה: בני, בחור כבן 16, הוא ב"ה לומד בישיבה אבל הדבר שקשה לי ולאשתי זה שהוא לא משתף אותנו בשום דבר.

תשובה: שלב ראשון - אתה בודק האם לאחרונה התמאתי לו באמת [כוננתי מחמאה באישיות, ולא מחמאה נקדתי על מעשה שנעשה], ומיד להחמיא (ולשבר את הראש כדי למצא מחמאה אמיתית באישיות שלו). הנך יכול לקחת מהמעלות שכתבת אצלך.

שלב שני - במקרים רבים פאלה זה נובע מרחוק של הבן, שנובע אצלו מחסר אכפתיות של ההורים על מצבו, ואבא את כוננתי. באים אלי בחורים בישיבה ואני שומע אותם ומתבונן ומגלה חסר תקשורת בינם לבין ההורים.

הבן בא הפיתה עם שגעון מסים הוא רוצה לדגמא פלאפון כשר ואמתה כהורה מחליט שלא מפמה וכמה סבות, שימו לב לדו שיח:

הבן: אבא אני רוצה פלאפון.

האבא: למה?

הבן: אני צריך.

האבא: אתה לא צריך, כשאתה יוצא אתה יכול לקחת את הפלאפון שלי או של אמו או של אחותך הגדולה.

הבן: אבל לפעמים אני צריך ואמם צריכים.

האבא: אתה עושה עניין כזה בגלל פעם פעמים בלבד.

הבן: אבא זה עולה זול, 7 ש' לחדש, ופלאפון אני אקנה מדמי הפיס שלי.

מדי שבת הרב אחיה עובדיה

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א

ליהנות מהמצוות והתפלה

בהפטרה נאמר: "ולא אותי קראת יעקב, כי יגעת בי ישראל" (ישעיה מג, כה). משל למה הדבר דומה? לאדם שהגיע לשדה התעופה בלוד, וביקש מאדם אחד שיביא את המזודה שלו, הוציא כמה שקלים מהכיס, ואמר לו: קח, ותלך להביא את המזודה שלי, מזודה מספר ככה וככה. אחרי כמה דקות הוא מגיע מיוגע ומיוגע עם המזודה שסוחר. אמר לו בעל המזודה: זו לא המזודה שלי. אמר לו: מה פתאום? זו המזודה שאמרת

לי, תראה, סחבתי אותה, וזה אותו מספר. אמר לו: זו לא המזודה שלי, המזודה שלי היא לא כזו כבדה, היא מלאה יהלומים, וכשאני רואה אותך מתנשף ומזיע, אני מבין שזו לא המזודה שהתכוונתי אליה, מה אתה חושב? ששלחתי אותך להביא מזודה מלאה תפוחי אדמה?! אין בה תפוחי אדמה, יש בה יהלומים.

אותו דבר כאן, "ולא אותי קראת יעקב", אתה לא קורא אלי באמת, לא מתפלל באמת. ואיך אני יודע? "כי יגעת בי ישראל", אני רואה אותך שאתה יגע בתפלה ולא נהנה ממנה, זה אומר שאתה לא מתפלל מהלב, כאשר אתה מתבונן בתפלה, אתה נהנה ממנה, אתה נהנה, אתה "משתגע" מהתפלה. זה מה שהפסוק אומר, "ולא אותי קראת יעקב, כי יגעת בי ישראל".

היה צדיק אחד שבלייל ראש השנה מתפלל ארבע שעות. אמרו לו: איך אתה מתפלל כל כך הרבה זמן? אמר להם: ביום הזה הנגר והסנדלר והצבעי והחכם שלומד תורה, כולם ממליכים את הקב"ה, זה יום מיוחד, צריך ללמוד ליהנות מהתפלה.

ילדים ולא הולך, בחודש הזה את יכולה להיפקד באופן טבעי, את מאמינה בזה? אם המצב הכלכלי או הבריאותי שלך ירוד, מחר בבוקר את יכולה להתעורר לחיים חדשים, בלי תרופות וללא חובות, את מאמינה בזה? "אני מאמינה, אבל..." - אין אבל! איפה שיש אמונה - אין שאלות! בורא עולם מנהל את העולם כבר 5,785 שנה בחכמה שאין מילים גדולות מספיק כדי לתאר אותן.. אז אנחנו שחיות פה רק כמה עשרות שנים, יכולות להגיד שאנחנו חלילה חכמות יותר ממנו? יודעות טוב יותר ממנו? הוא המלך האחד והיחיד, השליט הבלתי מעורער, זה ששולט בכל ושכל רצונו זה לראותך מאושרת...

הטוב שבקושי

אך לעיתים הדרך אל האושר רצופה מכשולים... אין פסגה שקל לטפס אליה... אבל כשתגיעי, תביני כמה היה שווה לעבור את הכל... אז תסמכי על בורא עולם, תני לו לנהל לך את החיים, הוא לא עושה טעויות...

למה הזיווג שלי טרם הגיע? למה טרם זכיתי להביא ילדים? למה אני לא מצליחה להבריאה מהמחלה? למה המצב הכלכלי כ"כ קשה? זאת תורה וזו שכרה? אחותי היקרה... אילו ידעת מכמה דברים בורא עולם מגן עלייך,

כמה הוא מרחם עלייך, הוא בוכה ביחד

איתך כשקשה לך! הוא זה שמוחה את דמעותיך ואומר מבלי שתשמעי: "אני איתך, אני יודע שקשה לך, יודע שחסר לך... אבל תזכרי, בתי היקרה, שאת כל העולם שלי, שאני לוקח אותך בדרך הכי טובה בשבילך. את לא מבינה, אני יודע... אבל אני מבין הכל. תסמכי עליי... לא רחוק היום בו תרימי את ראשך אליי ותגידי לי תודה... גם הקושי הוא לטובתך, לעולם לא אפגע בך, את כל מה שיש לי".

לשים ראש על אבא זה אולי אחד הדברים שהכי קשה לנו לעשות שהרי אנחנו אוהבות לשלוט בכל, לנהל הכל, בטוחות שאנחנו מספיק חכמות ושאינן לנו צורך באף אחד שיגיד לנו מה לעשות... אך האם אנו יודעות טוב יותר מזה שיצר אותנו מה נכון לנו? האם אני יכולה לחשוב שאני אהיה טובה יותר אל עצמי מאשר אבא שלי שאוהב אותי אהבה שאין לה קץ? הגיע הזמן לזרוק את השכל, להפסיק לחשוב על למה ואיך... תתחילי לשנן בקול רם: הישועה שלי בדרך אליי! וכך יהיה בע"ה.

האם נשים חייבות בדיקת חמץ?

חיוב בדיקת חמץ הוא על בעל הבית, ולכן בדרך כלל אין הנשים צריכות לבדוק חמץ, אבל אישה שגרה בבית לבדה ואין מישהו

אחר שעושה בדיקת חמץ בבית, היא צריכה לעשות בדיקת חמץ.

האם אני צריכה לנקות את החדר שמשאירים בו חמץ

ומוכרים אותו לגוי?

חדר שמשאירים בו חמץ ומוכרים אותו לגוי אין צריך לנקותו קודם הפסח, וכמו כן אין צריך לבדוקו מחמץ בליל בדיקת חמץ. (ע"פ האשל אברהם סי' תלג שו"ת חתם סופר סי' קלא, וכ"כ בחזו"ע פסח עמ' נא)

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

הישועה שלי בדרך אליי!

מעל הטבע

קשה לנו להאמין במה שאיננו רואות... אך אם נשכיל להביט טיפה יותר לעומק של הדברים, אם נפקח את עינינו ונרצה לראות את השגחתו של הבורא יתברך, נראה אותה בכל רגע ובכל מקום! שרה אמנו נכנסה להריון בגיל 90 בזמן שאין לה רחם כלל... גם אם הרופאים קבעו שלא יהיו לך ילדים, בורא עולם יכול ברגע אחד לשנות את הטבע בשבילך! מה את צריכה לעשות בשביל זה? לשנות את הטבע שלך. להפסיק להאמין רק במה שאת רואה. עצמי את עינייך והביטי פנימה, יש ניצוץ אלוקי בכל אחת מאיתנו והוא מפיץ אור מדהים שמשנה את כל התמונה... אם בורא עולם הוא מעל הטבע, אם עם ישראל הוא מעל הטבע, אם אני ואת מעל הטבע, למה אנחנו נותנות ליצר הרע לשכנע אותנו להאמין רק לטבע? המציאות יכולה להראות לך מצב מסוים. אך לעיתים המציאות היא שמסתירה את האמת.

אם את מחכה לזיווג שלך, דעי אחותי היקרה, שממש בכל רגע הוא יכול להקיש על דלת ביתך... את מאמינה בזה? אם את מנסה שנים להביא

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

האם נשים צריכות לברך ברכת האילנות?

כן. (ע"פ המבואר בטורי אבן מגילה כ:, ועי' בפתח הדביר סי' רכט סק"ד לענין ברכת החמה ובשו"ת הר צבי סי' רכו, ובחזו"ע פסח עמ' יא)

האם מותר לנשים ללכת לבית הקברות

בחודש ניסן?

מותר ללכת לבית הקברות בחודש ניסן, בין לגברים ובין לנשים, ורק צריך להקפיד שלא לבכות שם.

לאשת חיל ברוכים הבאים

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

נשות החיל מהדרות בניקיונות לחג הפסח, אך כל נשכח, שזו דווקא יכולה להיות סיבה טובה לכעס מתמשך.

והרי הכעס הינו ראשית כל חטא. חשוב לנקות ולהיזהר מחמץ בחג הפסח, אך הדרך לליל הסדר חייבת להיות רגועה ושלווה ככל הניתן. חובה עלינו, להגיע שמחות לחג ולהדר דווקא בבין אדם לחברו.

לא שווה לקרצף מקומות שאין בהם חמץ, ועל הדרך להתעצבן על כל בני הבית. צריך לשמור על שפיות ורגוע גם במצבי לחץ שכאלה.

השם מנהל כל רגע ומעביר אותנו ניסיונות, בכדי לראות האם נשאר רגועות ונאמין שהכול ממנו.

האם אני מנקה לכבוד השם, ולא שוכחת מצוות אחרות, שהוא בכבודו ציווה?

אותו אבא, שאמר לנקות לפסח, החמיר מאוד בגנות מידת הכעס.

מי החליט, שהילדה בת השנתיים, תלך עם בייגלה דווקא לחדר עם שלט החוצות "כשר לפסח, נא לא להכניס חמץ!!!"?

ניתן להתעצבן ולכעוס, אפשר להיחשב כעובדת עבודה זרה לרגע, ולאחר

מכן לחזור בתשובה - אך ישנה דרך חלופית - לנשום, לספור עד 10, לזכור מי מנהל את העולם ומחליט בכל רגע לאן כל אחד ילך ומה יקרה. הבחירה מאוד פשוטה- האם לעבוד את השם בשמחה, או חס ושלום לעבוד עבודה זרה ולכעוס. יתרה מכך, דווקא באותם רגעים מכעיסים, ניתן לנסות לחייך, זה משנה את ההרגשה בגוף לטובה. ואז ניתן להיזכר, שהילדה עם הבייגלה, היא המתנה הגדולה ביותר שקיבלנו.

ההודיה תמלא לנו את הגוף והנשמה בשלווה, ולא יהיה מקום לכעס להיכנס.

אישה רגועה, חיה חיים נחמדים הרבה יותר, מרגיע לדעת שיש מי שאחראי עליי ועל מה שקורה מסביבי ואני לא לבדי, האמת היא שאין על מה לכעוס, כי זה לא בידיים שלנו! אנחנו לא מנהלות את העולם, כך האחריות יורדת מכתפנו.

כל אחת עושה את ההשתדלות המוטלת עליה, אך התוצאה לא תלויה בנו בשום אופן.

המטרה בעולם שלנו היא - להתענג על השם, לשמוח!

שנוזה להיות שמחות ומבינות, שהכול לטובתנו הנצחית ולהתגבר על הכעס, המרחיק מאיתנו כל חלקה טובה. הניקיון לפסח הוא זמן טוב להראות לילדים ולבני הבית איזה כיף לעבוד את השם. ננקח בשמחה, בשירים וריקודים, לא בכעס ועצבים. שיהיה לנו טעם טוב מחג הפסח הקרב ובא.. זה ייטמע בלבבם. שבת שלום, ושוב, ברוכים הבאים לעלון החדש!

ההלכה, מגיעה סיבה נוספת ומוצחת - החום! "איך בחום הזה תתלבשי עם ארוך...?" "איך בחום הזה תגרי גרביונים...?"

כשכבר "ניצחת" את היצר ויצאת אל הרחוב החם בלבוש צנוע- תחשבי מה את מרגישה באותה סיטואציה: את יכולה להרגיש את תחושת ה"הקרבה" עלינו דיברנו מקודם. שהרי כביכול הקרבת את ה"יופי" שלך שעכשיו מכוסה ואולי הקרבת את תחושת הנוחות כאשר יצאת בצניעות למרות החום הגדול... ואמת שהקרבת ואמת שהקושי שלך קיים! אל תדאגי כי "לפום צערא אגרא" - לפי הצער ככה בסופו של דבר יהיה לך גם השכר...

אבל אחותי היקרה! את יכולה לבחור להרגיש גם אחרת!

אם את הולכת בצניעות למרות החום ולמרות כל פיתויי היצר כנ"ל, ומרגישה אלופה שניצחת את היצר ושזכית לעשות רצון השם

בעצם היותך צנועה- הרי את ב"ואני קרבת אלוקים לי

טוב"- התקרבת! הקורבן שלך הביא אותך ל"קירבה!"

והקורבן הזה מיוחד פי כמה, הוא המביא את היכולת

להרגיש קרובות, את התחושה שאנחנו רוצות ויכולות!

שבת שלום!

מזכת
הרבנים
תאיר גולן

תאיר
ארץ

קורבן אמיתי

בפרשתנו, פרשת "ויקרא" התורה מדברת על סוגי הקורבנות השונים אותם צריך להקריב על גבי המזבח. ניתן לחשוב מהמילה "קורבן" כי היא מסמלת הקרבה: "אני עושה משהו למען השני ועל ידי כך מקריבה את טובתי או הנאתי".

ולפעמים ככה אנחנו מרגישות כלפי הקב"ה... אנו מרגישות שעל ידי קיום המצוות- כאשר יש לנו קושי בקיומן, אנו מקריבות נותנות מעצמנו והתחושה היא ממש של הקרבה! זה בסדר להרגיש כך, אבל ההסתכלות הזאת תשאיר אותנו מרוחקות ממנו יתברך... אני מציעה אחותי, בואי נסתכל בהקשר הקורבנות על המילה "להקריב" מלשון המילה קירבה!

לא קושי בקיום ההלכות - אלא התאמצות בשמירת המצוות! הכל תלוי בנו ובתחושה שאנחנו נרצה את "ואני קרבת אלוקים לי טוב".

ההקרבה - מביאה לקרבה!

ואתן דוגמא: הנה באים עלינו לטובה בע"ה, ימי חג הפסח, ימי האביב.

האקלים מתחיל להתחמם בשונה מהקור שהיה עד עכשיו, וממש בקרב יחלו המלחמות בתוכנו על הצניעות! עכשיו בנוסף לכל הסיבות והתירוצים שמספק לך היצר הרע להתלבש שלא כגדרי

מפעל החסד של הרב יגאל כהן מחלק מדי שבוע סלי מזון ומצרכים לכ-800 משפחות הזקוקות לכך.

בנוסף, "המסעדה" שלנו פתוחה מדי יום ומגישה ארוחת צהריים מכובדת לכ-200 ילדים ומבוגרים מעוטי יכולת

היו שותפים בחסד!
לתרומות ולשותפות: 03-8000-770

בשביל הנוער

חיזוק
לנוער

הרב דוד פרייז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

אל תהיה גיבור

ה' מוריש ומעשיר

פעם הגיע אל החוזה מלובלין אחד מחסידיו ושאלה בפיו: כתוב "ה' מוריש ומעשיר", היתכן? הרי נִכְסֵי מְפֻזָּרִים בכל העולם כולו, והמציאות לא נותנת שאוכל אי פעם להתרושש מִנִּכְסֵי, שהרי אם יפול הנדל"ן בברזיל, הרי בלונדון יש לי שפע של נכסים שיכולו לפרנס גם את צאצאי אחרי, וכן הלאה?! אמר לו החוזה מלובלין, לך לדרכך וְתִנְכַח איך שהקב"ה מסוגל לעשות הכל. יצא התלמיד העשיר לביתו, והנה רואה הוא כנסיה מתנוססת במעלה ההר. לפתע החל ליבו הולם בפראות, וחשקו התגבר עד מאוד להכנס לשם ולעבוד עבודה זרה רח"ל.

רצונותיו לא הותירו לו ברירה, והוא עזר את מרכבתו למרגלות הכנסייה והחל לרוץ לתוכה, אך הכומר מנע בעדו את הכניסה בטענה שהוא יהודי מתחזה.

שרוצה להפריע להם בתפלתם וכו'. היהודי הצטדק והתחנן שליבו עימו, וכל רצונו להתנצר ולהיות חלק מהכנסיה רח"ל, הכומר אמר לו: אם כָּנִים דברִיךְ, תחתום לי

שאם אתה תחזור כך ונמצאת שקרן, הרי שאתה מקדיש את כל נכסיך לכנסיה ולכומר. היהודי לא היסס ומיד חתם על המסמך, והורשה להיכנס אחר כבוד. אך מיד לאחר שיצא מהמקום הטמא, הרהורי חרטה פעפעו בליבו ודמעות רותחות הציפו את עיניו. על העוון הגדול שעשה והכעיס את אלוקיו, וגם על כספו שנמצא בסכנה גדולה. מיד רץ אל רבו "החוזה" הקדוש, וסח בפניו את אשר קרהו, אמר לו החוזה עכשיו אתה רואה איך ברגע אחד הקב"ה מוריש? אמר לו התלמיד אכן, חטאתי לאלוקי, והנני מתחרט חרטה גמורה, אך חפץ אני לראות גם את המשך הפסוק, "ה' מוריש ומעשיר". אמר לו החוזה בא איתי לחלון. והנה בהביטם מחלון ביתו של החוזה, ראו לשמחתם את הכנסיה עולה באש, והכומר והמסמך עימם גם יחד. כן יאבדו כל אויביך ה'.

כוח החזרה בתשובה

בפרשתנו הנפלאה נאמר "אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל מִצְוֹת ה' אֲלֵקֶיּוּ אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁגָּה וְאִשָּׁם" רש"י מפרש מדוע נאמר

"אשר": אשרי הדור שיש להם נשיא כזה שמביא כפרה על שגגתו. ונשאלת השאלה מה טוב בנשיא שחוטא? ויותר מכך איך נשיא מסוגל לחטוא? וגם אם הוא חוטא שיתביש לו ויתחבא ולא יגלה את חטאיו.

ואתרץ בס"ד בסיפור שסיפר לי חברי על רעייתו, שבמשך שלשה ימים היא התמודדה עם ניסיון קשה אך מוזר מאוד: בשר וחלב! היא עמדה במטבח, ופשוט מאוד עצרה את עצמה שלא לאכול נקניק עם גבינה רח"ל. וכשהרגישה כבר בקריסה פנתה לבעלה שיצילה מהאיסור המביש הזה, הבעל מיד פנה איתה לעזרה ראשונה - לרב, ורבם הנערץ נתן להם דרך לתשובה להבין את התעלומה: אמר לה, מכיון שחטאת בחטא הגאווה בְּאִמְרָךְ שחברותיך נכשלו באיסורים שונים, ולך זה אפי' לא מדגדג... לכן הקב"ה נתן לך ניסיון כל כך פשוט, והראה לך שאפילו בנסיון כה פשוט יכול להיות כל כך קשה ואפילו בלתי אפשרי, וזאת כדי שתביני שאם הצלחת לקיים מצוות ולהתקדש בעבודת ה', זה לא מובן מאליו, אלא זהו חסד ה' עליך שזכית. ואז הגברת הבינה את המסר וחזרה לעצמה...

וכן אמר לי אותו חבר שכאשר התורה כתבה "ארור שוכב עם בהמה" לא התכוונה התורה לאחרון העבריינים בשוק, אלא לאנשים יראי שמים, דור המדבר שהיו צדיקים גמורים, לאמור, שאף הם בפוטנציאל להגיע לשפל המדרגה! ואם לא נכשלו, הרי שצריכים להודות לה' שזיכה אותם להיות בדרגה כה גבוהה.

וזאת שכתוב "אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא" דהיינו אשרי הנשיא שמודה בחטאיו וחוזר בתשובה, מאחר ויודע שהכל בזכות ובחסד ה' יתברך, והוא עניו, ולכן אשריו ואשרי הדור שבהנהגתו.

ה' יזכנו להיות עבדיו הנאמנים, לשמור את מצוותיו ובכך נזכה לגאולה קרובה בבי"א

שבת שלום ומבורך

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

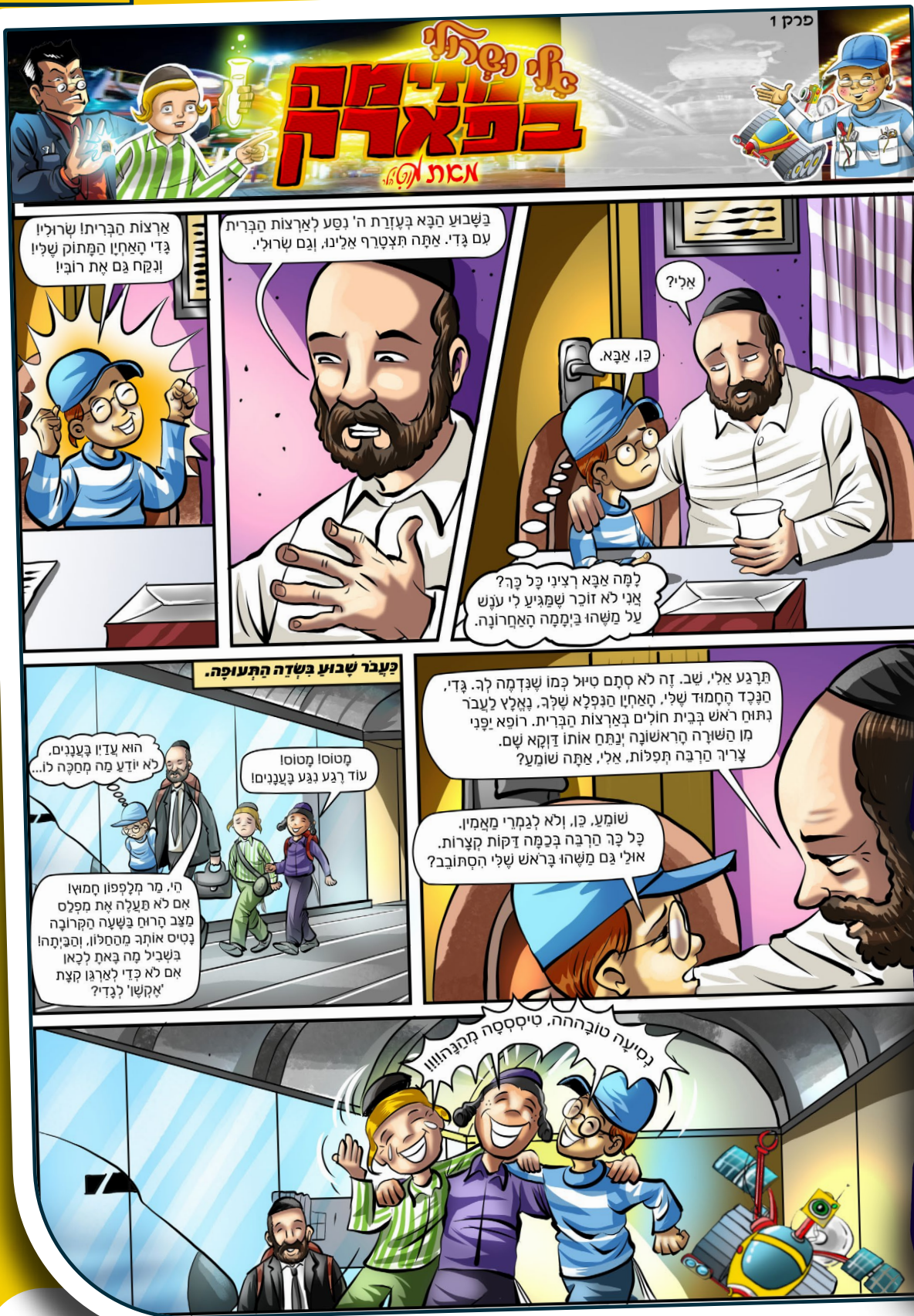
האם נערים שאין ברשותם בית צריכים לעשות מכירת חמץ?

מכירת חמץ אינה שייכת דווקא למי שיש לו בית, אלאכל אדם שרוצה להשאיר חמץ בבעלותו בימי חג הפסח צריך לעשות מכירת חמץ קודם החג, ואם לא עשה החמץ אסור בהנאה לאחר חג הפסח, ולכן גם נערים שאין ברשותם בית אבל הם רוצים להשאיר חמץ ברשותם בימי חג הפסח, כמו במכונית או במקום העבודה, צריכים לעשות מכירת חמץ קודם הפסח.

כמו כן חשוב מאוד שכל בני המשפחה יאמרו נוסח ביטול החמץ בערב חג הפסח, וגם מי שאינו זוכר שהשאיר חמץ ברשותו בכל זאת כדאי מאוד שיאמר נוסח ביטול החמץ.

ולתועלת הקוראים נסביר בקצרה מהו ביטול חמץ: התורה אסרה בחג הפסח להשהות חמץ בבעלות ישראל, כלומר שגם אדם שלא אוכל חמץ בפסח, אלא משאיר חמץ בביתו שהוא בבעלותו, הרי הוא עובר באיסור מן התורה, ולכן תיקנו חכמים שקודם חג הפסח כל אחד ואחת יעשו ביטול חמץ שבו בעצם אנו מצהירים שמבחינתנו אין לנו שום חשיבות בחמץ, ואינו שווה בעינינו כלל, ולאחר הצהרה זאת גם אם בטעות נשאר לנו חמץ באיזה שהוא מקום אין אנו עוברים עליו באיסור תורה, (אלא שאסור להנות ממנו לאחר הפסח אם לא עשינו גם מכירת חמץ).

ולכן גם מי שלא משאיר חמץ בביתו כלל או נערים או נערות צעירים וצעירות שאין חמץ ברשותם כלל יאמרו הביטול קודם החג.

סקירה

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

נראה אותך חולה

ישנה הלכה בהלכות הפסח שהשנה

(שנת תשפ"ה), לא נוכל לקיים,

מהי אותה ההלכה?

פינת הילדים

פרשת שבוע אירוק

ויקרא

ילדים יקרים, השבוע אנחנו קוראים את פרשת ויקרא, שהיא הפרשה הראשונה בספר ויקרא. בפרשה הזו אלוקים מלמד את משה על הקרבנות שבני ישראל צריכים להביא למשכן. אתם בטח שואלים את עצמכם: "מה זה קרבן?" ובכן, בזמן שבית המקדש היה קיים, אנשים היו מביאים מתנות מיוחדות לה'. לפעמים זה היה

חיה כמו כבש, ולפעמים מנחה מקמת. אבל המיוחד בקרבן הוא לא מה שנותנים, אלא איך נותנים אותו.

בפרשה כתוב: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה' ". חז"ל מלמדים שהמילים "מכם קרבן" מלמדות אותנו שכאשר אנחנו נותנים משהו, זה כאילו נתנו חלק מעצמנו.

אז מה ה' מבקש מאיתנו?

כשאנחנו מתפללים לה', לומדים תורה או עושים מצוות - זה לא רק המעשה להגיע לתפילה או לפתוח ספר וללמוד, אלא הדבר החשוב ביותר הוא הכוונה והרצון שלנו לתפילה, ללמוד בחשק ולעשות מצוות בשמחה כי אנו זוכים לקיים את רצון ה' וזו זכות עצומה!

כשאנחנו עוזרים לחבר בגלל שה' מצווה אותנו לאהוב את הזולת, אנחנו מקרבים את עצמנו אל בורא עולם.

גם כשקשה לנו להתרכז בתפילה או לוותר על משחק כדי לעזור בבית - ה"קרבן" הקטן שלנו, המאמץ שאנחנו עושים, הוא יקר מאוד בעיני ה'.

זכרו, בורא עולם אוהב אותנו ושמח בכל מעשה טוב שאנחנו עושים בכל ליבנו - למען שמו באהבה!

מצחיק מאד... | אמייל מויאל

אם חבדניק עוזב את עמדת התפילין זה אומר שהוא יוצא מנקודת הנחה?

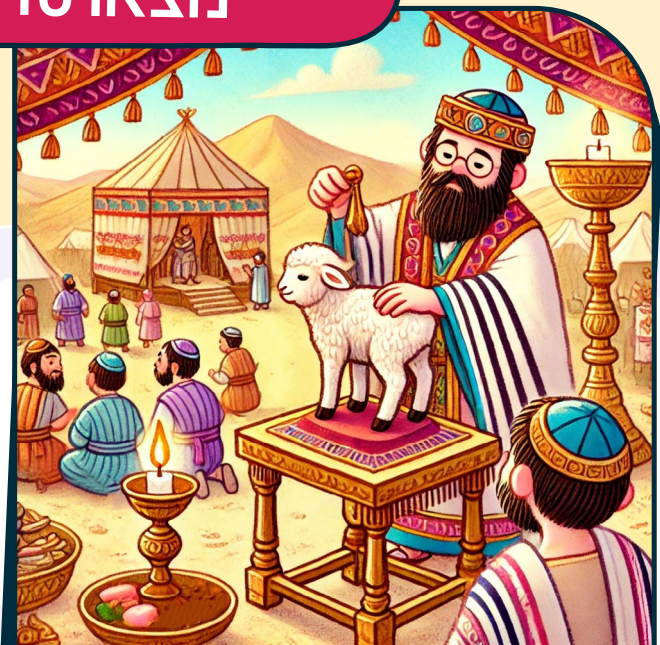
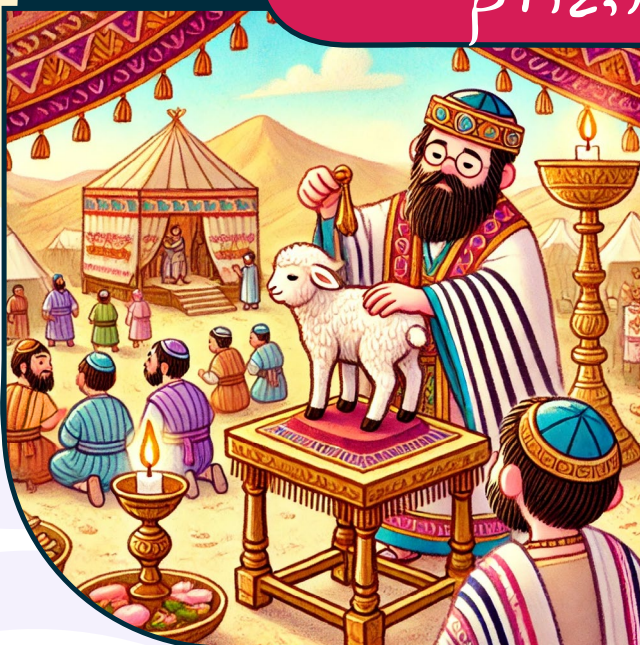
שף לבנו:
המחבת הזו חשובה בני, טגן עליה

סחורות כל כך שמחות שהן עוזבות את הנמל שהן יוצאות במכולות

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסעך צפורה

יודעים את התשובה? שלחו לנו במייל
anafeamalon@gmail.com

בתורה, החשוב ביותר הוא לא לעצור אף אדם, ובפרט לא את ההורים שגידלו אותנו.

הילדים הקטנים שתקו, מבטיהם דבוקים בדמותו המופלאה של הרב. הם הבינו, שגדלות אינה רק בלימוד, אלא במידות טובות ובכבוד לזולת.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

החזון איש, שהתורה הייתה כל חייו, היה יותר מגאון עצום - הוא היה אדם שהאיר את העולם באורם של ערכים נשגבים. צניעותו, טוב ליבו ורגישותו היו סימן ההיכר שלו.

סיפורי צדיקים

הרב אברהם ישעיהו קרליץ

הרב אברהם ישעיהו קרליץ, הידוע בכינויו "החזון איש", נולד בשנת תרמ"ד (1878) בעיירה קרלין שבבלרוס.

כבר מילדות גילה כישרון יוצא מן הכלל בלימוד התורה ולמד בהתמדה עצומה.

החזון איש עלה לארץ ישראל בשנת תרצ"ג,

השתקע בבני ברק והפך למנהיג רוחני מרכזי.

היה זה יום מיוחד בתולדות תלמוד התורה בבני ברק. בית המדרש הקטן רעד מהתרגשות כאשר הגיע הגאון הדגול, החזון איש, לבחון את תלמידי החיידר.

הרב צעד בצניעות בין השורות. עיניו החדות סקרו את פני הילדים.

דממת הקודש שררה באולם. הרבנים עמדו בדריכות, מצפים לשמוע את דבריו של הגדול הדור. והנה, משב רוח של תמימות הפר את השתיקה.

ילד קטן, בעיניים נוצצות של סקרנות, הרים את ידו. "כבוד הרב", קרא בקול, "יש לי שאלה!"

המנהל ביקש להשתיקו, אך החזון איש חייד חיוך רך. "כן, ילדי", אמר, "שאל את שאלתך".

"איך הפכת להיות החזון איש?" שאל הילד בתמימות.

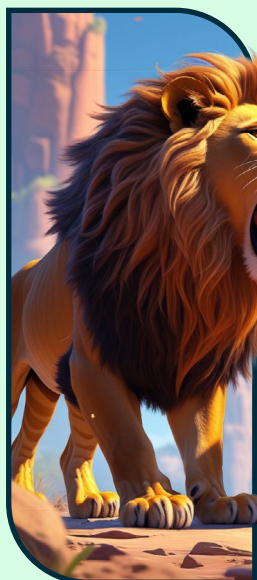
רגע של שקט נפרש באולם. הרב חשב, עצם את עיניו לרגע, ואז השיב במילים שחדרו עמוק ללב כל השומעים: "מעולם לא ציערתי את אמא שלי".

הדממה הייתה מוחלטת. כולם ציפו לדברים גדולים על תורה והתמדה, ובמקום זאת - מילים פשוטות על כבוד אם.

"כבוד הורים", המשיך הרב, "הוא יסוד גדול בתורה. יותר מכל גדלות

נפלאות הבריאה

האריה ישן בין 16 ל-20 שעות ביממה, והעיניים שלו זוהרות בחושך, בזכות שכבה מיוחדת שטבועה בהן. תכנון מופלא זה מאפשר לו לראות טוב יותר בלילה לצוד את טרפו בקלות.

• זנב האריה עוזר לו לשמור על שיווי משקל בזמן ריצה, תכונה חשובה במיוחד עבור ציידים מהירים כמוהו

• האריות יכולים לאכול עד 40 ק"ג בארוחה אחת! גוף החיה הזו מותאם בדיוק לצרכיה ולסביבתה

• הלשון של האריה מחוספסת במיוחד, והיא מסייעת לו לנקות את פרוותו ולגרד בשר מעצמות

• גורי האריות מתחילים לשאוג כבר בגיל חצי שנה, כוחם הולך וגדל עם השנים עד שהם הופכים לאריות חזקים וגאים

סיכום - פלא הבריאה!

כמה מופלא לראות את תכנון הבריאה המדויק! כל פרט באריה - מחוש הריח החזק ועד הרעמה שמגנה עליו - נוצר בחכמה עצומה. כך אנו למדים על החכמה האינסופית שמאחורי כל בריאה בעולם.

אכן, "מה גדלו מעשיך ה', מאוד עמקו מחשבותיך!"
שבת שלום, ילדים יקרים!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

מלך החיות - האריה!

• ילדים יקרים, העולם שסביבנו מלא בפלאים, וכל חיה ובריה נוצרו בתכנון מדויק וחכם. בורא עולם ברא את החיות בצורה מופלאה, כל אחת עם הכישרונות והתכונות שמתאימות לה. היום נכיר את האריה - מלך החיות, ונגלה עד כמה בריאתו נפלאה ומיוחדת!

• האריות שותים מים רק פעם בשלושה עד ארבעה ימים, דבר שמסייע להם לשרוד במדבר החם שבו לעיתים קשה למצוא מים

• בתנ"ך, האריה הוא סמל לגבורה - "גור אריה יהודה". התורה משווה את יהודה בן יעקב לאריה כדי להראות את כוחו ואומץ ליבו

• שאגת האריה יכולה להישמע בתנאים מסוימים למרחק של עד 8 קילומטרים, במיוחד באזורים פתוחים כמו סוואנות באפריקה או מישורים רחבים ללא הפרעות של עצים צפופים או הרים. כוחו האדיר של האריה מזכיר לנו את הפסוק: "קול ה' בכח, קול ה' בהדר"

• האריות חיים במשפחות שנקראות "להקות", דבר שמלמד אותנו על חשיבות המשפחה ועל הערבות ההדדית שבין בני האדם.

• יש להם 30 שיניים חזקות במיוחד לטריפה ולעיכול, מה שמאפשר להם ללעוס גם עצמות קשות

• גורי האריות נולדים עיוורים ורק אחרי שבוע פוקחים את עיניהם.

איך יעבור עליהם החג זה תלוי בך...

זו הזכות שלכם <

03-8000770

עוזרים למשפחות לחגוג את ימי הפסח בכבוד!

תרמו עכשיו לסלי מזון 'קמחא דפסחא'
וביחד נבטיח שאף שולחן לא יישאר ריק
וכל ילד ירגיש שמחה בחג.

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

▲ נר תמיד ▲

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

להצלחת משפחת
לוגסי, באר שבע

להצלחת משפחת
כהן, גבעת שמואל

לרפואה שלימה
יפית נחמן בת סיון

לרפואה שלימה
נתנאל אברהם בן תחיה